

# Dziennik Urzędowy

PRENUMERATA. \*  
Rocznie. . . . 24 mk. \*  
Półrocznie. . . 12 „ \*  
Kwartalnie. . . 6 „ \*

**Komisarza Rządu Polskiego**  
na powiat Białostocki.

OGŁOSZENIA.  
\* Za stronę . . . 50 mk.  
\* „ półstron. . . 25 „  
\* „ wiersz petit. . 50 f.

Redakcja i Administracja w Komisarjacie Polskim.

## TREŚĆ NUMERU:

- 1) Rozkaz № 1 Gen. i Dowódcy Lit. Biał. Dyw. Strzelców.
- 2) Rozkaz № 2 „ „ „ „ „ „
- 3) Rozkaz № 52 „ „ „ „ „ „
- 4) Rozkaz Dowództwa Litewsko-Białoruskiej Dywizji Strzelców w sprawach rekwizycji.
- 5) Rozporządzenie Ministerjum Spraw Wewnętrznych w sprawie opłat za pozwolenie na broń palną.

- 6) Obowiązujące rozporządzenie w sprawie osobistego meldunku.
- 7) Okólnik do wszystkich p. Wojtów Gmin, w sprawie spisu koni.
- 8) Obwieszczenie w przedmiocie opłat od podań oraz świadectwa.
- 9) Obwieszczenie w sprawie abonowania Dziennika Urzędowego.
- 10) Wiadomości.

## Polska Pożyczka Państwowa.

Powstaje Państwo Polskie.

Wychodzimy z niewoli.

Zaczynamy żyć życiem samodzielnym.

Dla Państwa Polskiego — Skarb należycie zaopatrzony jest pierwszorzędym, najważniejszym warunkiem istnienia. Od niego zależy nasza przyszłość ład i porządek w Kraju.

Polska pożyczka państwowa jest doskonałą i rentowną lokatą dla kapitałów nagromadzonych, leżących bezczynnie w Kraju.

Każdy polak, który rozumie interes Ojczyzny i swój własny niechaj kupi Polską Pożyczkę Państwową.

Ogłaszam niniejszym, że zapisy na Polską Pożyczkę Państwową 1919 r. oraz dary na Skarb Narodowy przyjmują w Białymstoku przy ulicy Warszawskiej: Oddział Banku Ryskiego i Filja Banku Przemysłowego Warszawskiego.

Komisarz Rządu Polskiego na Powiat Białostocki.

## Rozkaz Nr. 1.

Na podstawie Dekretu Naczelnika Państwa z dnia 8 lutego 1919 r. (ogłoszonego w Nr. 39 Monitora) utworzony został przy Naczelnym Dowództwie Wojsk Polskich Zarząd Wojskowy Kresów Wschodnich, do kompetencji organów którego należy:

- 1) Organizacja administracji kraju z podziałem terytorjalnym na jednostki administracyjne i mianowaniem ódnosnych organów administracji oraz dozór nad nimi.
- 2) Wszystkie sprawy administracyjne, dotyczące ludności cywilnej.
- 3) Sprawy policyjne, sanitarne, cenzury, bezpieczeństwa życia i mienia cywilnej ludności oraz dochodzenie i karanie w tych sprawach.
- 4) Sprawy zarządu dobrami Państwa i opuszczonymi przez właścicieli, ochronie lasów oraz dochodzenie i karanie w tych sprawach.
- 5) Sprawy wszelkich rekwizycji i powinności w naturze, wszelkie w tym kierunku zarządzenie i karanie.
- 6) Sprawy podatków.
- 7) Sprawy przemysłu i handlu.
- 8) Sprawy rolnictwa i aprowizacji ludności cywilnej.
- 9) Szkolnictwo.
- 10) Sprawy wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących ludności cywilnej za wyjątkiem spraw należących do sądu wojennego.
- 11) Sprawy normowania ruchu przewozowego (pozwolenia na przewóz towarów i żywności).
- 13) Wydawanie pozwoleń na myśliwską broń ludności cywilnej.

Komisarz Pełnomocny przy powierzonej mu grupie Armji operującej, reprezentuje na tym terenie naczelną państwową władzę administracyjną. Komisarze powiatowi reprezentują tę samą władzę w powierzonych im powiatach. Komisarz Pełnomocny, jego zastępca, Komisarze Powiatowi i inni, pozostający na służbie państwowej funkcjonariusze Zarządu Wojskowego, mianowani przez Naczelne Dowództwo Wojska Polskiego, korzystają ze wszystkich praw, jakie przysługują oficerom w służbie w okręgu wojennym i noszą polowy uniform ustalony przez Naczelne Dowództwo W. P. ze złotymi szlifami. We wzajemnym stosunku z oficerami, żołnierzami obowiązują ogólne prawidła o oddawaniu honorów.

Przez Naczelne Dowództwo mianowani są: Komisarz Pełnomocny przy armji (operującej powierzonej mu grupy) — Maciej Jamontt i zastępca Komisarza Pełnomocnego Stanisław Kozakowski. Obowiązkiem podległych mu władz wojskowych jest najszczersze współdzia-

łanie z władzami Zarządu Wojskowego w powierzonej mu państwowo-twórczej pracy. Najmniejsze tarcia pomiędzy władzami wojskowymi i administracyjnymi, mającymi wspólny cel pozyskania w miejscowej ludności dobrowolnego i szczerego rzecznika państwowości polskiej są bezwzględnie niedopuszczalne.

Wszelkie rozkazy i rozporządzenia władz wojskowych poprzednio wydane, a niezgodne z niniejszym tracą swoją moc.

Szeptycki.

## Rozkaz Nr. 2.

W uzupełnienie rozkazu № 1 wyjaśnia się co następuje do § 3. O ile w rozstrzygnięciu spraw pomieszczonych w § 3 będą zainteresowane władze wojskowe powinny one kierować odnośne zapotrzebowania do władz administracyjnych Zarządu wojskowego.

Do § 5. W sprawach rekwizycji władze wojskowe powinny kierować się następującymi wskazaniem.

a) Zgodnie z rozkazem Naczelnego Dowództwa № szt. gen. 104, wszelkie dowolne rekwizycje na tym terenie są niedopuszczalne, szczególnie zaś te, które niesą pokrywane gotówką i specjalnie wśród ludności włościańskiej.

b) W drodze wyjątku, w razie niezbędnej potrzeby, władze wojskowe kierują swe zapotrzebowania o dokonaniu rekwizycji do władz administracyjnych a mianowicie: Na obszarze etapowym zapotrzebowanie o rekwizycji może wychodzić jedynie od dowódcy etapu powiatowego i powinno być kierowane do komisarza powiatu. O ile zapotrzebowanie o rekwizycji dotyczy terenu przewyższającego obszar jednego powiatu lub pochodzi od władz wojskowych wyżej dowódcy etapu powiatowego — takowe zapotrzebowanie powinno być kierowane do komisarza Pełnomocnego przy powierzonej mu grupie armji czynnej.

Na obszarze przyfrontowym, niewcielonym jeszcze do administracji powiatowej, a podległym bezpośrednio władzy komisarza pełnomocnego przy powierzonej mu grupie armji czynnej, rekwizycja wrazie jej niezbędności ma się odbywać w następujący sposób. Zapotrzebowanie o rekwizycji powinno pochodzić od władzy wojskowej nie niżej dowódców bataljonu, szwadronu i baterji i powinno być kierowane do naczelnika rejonu przyfrontowego, działającego z ramienia komisarza pełnomocnego.

W razach nagłej potrzeby, naprzykład padnięcie konia w drodze, złamanie się wozu, nieprzewidziany brak furażu i żywności w niewielkiej ilości i t. p. dopuszczalne jest korzystanie z pomocy miejscowej ludności przez najmniejsze oddziały, przyczem pożyczony inwentarz żywy i martwy po minionej potrzebie powinien być niezwłocznie zwrócony właścicielowi przez najbliższą komendę placu. Za użyte produkty powinien

być wydany czasowy kwit i zameldowano najbliższej komendzie placu dla opłaty takowego lub uprawnienia przez dowództwo oddziału.

Co do wszelkich powinności w naturze jak na przykład dostarczanie podwód i t. p. władze wojskowe postępują w ten sam sposób jak i przy rekwizycjach. Do § 12, Pozwolenia na wywóz produktów i towarów wydane przez komisarzy powiatowych powinny być potwierdzone przez Dowództwo etapów powiatowych o nie istnieniu ku temu przeszkód z racji wojskowych, wydawane zaś przez komisarza pełnomocnego, przez Dowództwo Dywizji. Potwierdzenia powyższe są niezbędne tylko w tych wypadkach, gdy niema ogólnych pozwoleń wyższych władz wojskowych na przewóz pewnych kategorii towarów.

Do § 13. Wydawanie pozwoleń na krótką i długą broń gwintowaną dla ludności cywilnej leży również w kompetencji władz administracyjnych, lecz wymaga potwierdzenia odnośnych władz wojskowych t. j. dowódców etapów. Straż bezpieczeństwa, organizowana przez władze administracyjne ma prawo posiadania broni za odnośnym poświadczeniem mianujących ją władz administracyjnych. Dowódcy etapów powinni otrzymywać spisy funkcjonariuszy tej straży.

**Szeptycki.**

## **Rozkaz Nr. 52.**

dnia 4 kwietnia 1919.

Rozporządzenie:

Najsurowiej zabrania się:

1) Mieszkańcom miast, osad i wsi na całym terenie działan L.-B. Dywizji wychodzić poza obręb domostwa między godz. 9 w. i 5 rano, a od 1 maja do 1 sierpnia od 10 w. do 5 rano. W tymże czasie wszystkie zakłady publiczne jak to: kluby, jadłodajnie, kinematografy i t. p. winny być zamknięte.

Winni niespełnienia tego rozporządzenia będą karani grzywnami od 100 do 1000 Mk., lub aresztem do 3 miesięcy.

2) Wszelkich zebrań, bądź na ulicy, bądź w lokalach więcej ponad 4 osoby.

Winni będą karani Sądem Wojennym.

Na każde zebranie publiczne musi być uzyskane pozwolenie od władz administracyjnych Komisarza pełnomocnego lub K-rzy powiatowych.

Na prawo chodzenia po godzinach zakazanych muszą być wydawane przepustki przez teże władze.

Bilety kolejowe, jak również bilety na przedstawienia lub zebrania, dozwolone przez władze, służą jednocześnie przepustką na czas niezbędny do powrotu do domu.

**Podpisał: Szeptycki**

Gen. i Dowódca L.-Biał Dyw Strz.

Na mocy rozporządzenia telegraficznego Nacz. D-wa № 4393/IV Białystok i okolice podlegają sądem doraźnym.

**Za zgodność: Lukaszewicz**  
Pułkownik i Dow. Miasta.

## **Rozkaz**

Skargi od miejscowej ludności na bezprawia, pobory rekwizycje inwentarza i ziarna rozlegają się dookoła

To jest zbrodnia wymierzona Polsce, to jest przestępstwo które w przyszłości przyniesie najopłakawsze skutki.

Nie jesteśmy okupantami, jak Niemcy, lub bolszewicy, lecz prawowitą władzą, która po 120 latach wraca do swojego kraju, do swojej bratniej ludności, a z tej racji stosunek nasz do niej powinien być tylko przychylny, tylko życzliwy,

O ile należy tępić i prześladować bandytyzm, grabieżę i bolszewizm, o tyle do spokojnej ludności odnosić się trzeba przychylnie, serdecznie i nie krzywdzić jej pod żadnym względem.

Rozkazuję więc, aby nietylko nie pozwalać samym sobie na przeciwne prawu postępkę, lecz pilnie baczyć by podwładne jednostki wojskowe i oddziały pod żadnym pozorem nie czyniły bezprawnie, samowolnych rekwizycji i łupieżstwa.

Aresztowywać takich i odsyłać tutaj do Wołkowska dla oddania pod Sąd Polowy zawiadamiając je Wydział Wojskowo-Administracyjny, który rozpoczął swoją działalność z dnia 17 b. m.

Sprawiedliwość i życzliwość do spokojnej ludności! Surowość i bezwzględność dla szerzycieli bezładu

bezprawia!

Temi wskazówkami nakazuje się kierować nadal!

**Hr. H. Grabowski**  
rotnistrz.

**Szeptycki**  
Generał i Dowódca.

## **Rozporządzenie**

### **Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawie opłat za pozwolenie na broń palną.**

W celu unormowania opłat na rzecz Skarbu za udzielenie pozwoleń na broń ustanawia się następujące przepisy:

§ 1. Za wydanie pozwolenia na rewolwer opłata rocznie wynosi mk. dziesięć (10).

§ 2. Za wydanie pozwolenia na broń myśliwską (śrutową lub sztucer) opłata roczna na rzecz Skarbu wynosi mk. dwadzieścia pięć (25).

§ 3. Posiadający pozwolenie na broń myśliwską winien wykupić również roczną kartę na prawo polowania, które podlega opłacie na rzecz Skarbu w sumie mk. pięćdziesięciu (50).

§ 4. Osobom pełniącym służbę leśną w dobrach gminnych i prywatnych wydaje się: a) kartę na prawo tępienia szkodników za opłatę 5-ciu marek rocznie, b) kartę na prawo polowania za opłatę 20 marek rocznie.

§ 5. Osoby, które otrzymały pozwolenie na broń krótką lub myśliwską, bez pobrania opłat na rzecz Skarbu, winni opłaty te według wyżej wymienionej normy

wnieść do Kasy Skarbowej i kwit oraz kartę na broń okazać władzy, która kartę wydała, w celu odnowienia.

Jednocześnie winny być wykupione karty myśliwskie na prawie polowania.

§ 6. Wszystkie opłaty skarbowe na prawo posiadania broni winny być wniesione najpóźniej do dnia 1. maja 1919 r. Karty, na broń nieopłacone w wyżej wymienionym terminie będą uznane za nieważne i broń ulegnie konfiskacie.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Warszawa dn. 15 lutego 1919 r. № 2731.

Podpisane Ministr. Spraw Wewnętrznych

**St. Wojciechowski.**

Podaje się do ogólnej wiadomości

Komisarz **D-r A. Cyfrowicz.**

## Obowiązujące rozporządzenie w sprawie osobistego meldunku.

1. Wszystkie osoby, nie będące stałymi mieszkańcami Białegostoku, jak również przyjezdni obowiązani są w ciągu 24 godzin od czasu przyjazdu zameldować się w Policji Miejskiej. (Biuro meldunkowe Warszawska 21).
2. Właściciel domu, mieszkania, hotelu, lub innego zakładu dla przyjezdnych, nie może przyjmować na mieszkanie osób, nie zameldowanych w Policji Miejskiej w ciągu przepisanych 24 godzin.
3. Osoby, winne niewykonania tego rozporządzenia, ulegną karze w drodze administracyjnej—grzywny do 500 marek, lub aresztu do 3 miesięcy.

Komisarz Rządu Polskiego na Powiat Białostocki

**Dr. A. Cyfrowicz.**

13 kwietnia 1919 r.

## Do wszystkich p.p. Wójtów gmin i Burmistrzów miasteczek powiatu Białostockiego.

Niniejszym polecam wszystkim pp. Wójtom gmin i Burmistrzom miasteczek zarządzić niezwłocznie spisywanie koni w powierzonych im gminach i miasteczkach. Spisy winne być przedstawione do kancelarii Komisarjatu nie później niż 18-go kwietnia r. b.

Niespełnienie w oznaczonym terminie powyższego zarządzenia pociągnie surową odpowiedzialność.

Komisarz Rządu Polskiego na powiat Białostocki

**Dr. A. Cyfrowicz.**

10 kwietnia 1919 r.

## Obwieszczenie w przedmiocie opłat podatków oraz świadectw urzędowych.

Opłacie stemplowej podlegają wszelkie wnoszone tak do władz państwowych, jak i komunalnych podania wraz z załącznikami, oraz zaświadczenia, lub odpowiedzi wydawane przez te władze.

Wysokość opłaty jest następująca:

Za podanie złożone z jednego arkusza należy się stempel w kwocie M. 4, za każdy następny po M. 2; przy zaświadczeniu zaś wynosi opłatę M. 8 i za załączniki po M. 1.

Petenci przed złożeniem podania winni powyższą opłatę stemplową wnieść do Kasy dotyczącego urzędu, względnie władzy która poświadczy na akcie złożenie tejże.

## Wiadomości.

Podaje się do ogólnej wiadomości, że z dniem 15 b. m. wskazówka na zegarach została posunięta o godzinę naprzód.

Biuro telegrafu mieszczące się tymczasowo przy ul. Warszawskiej Nr. 13 przyjmuje depesze prywatne.

Powołując się na zarządzenia wstępne, umieszczone w Nr. 1 Dziennika Urzędowego komunikuje co następuje:

Do abonowania Dziennika Urzędowego obowiązani są burmistrzowie miast, wszyscy wójtowie i sołtysi obwodów, księża proboszczowie i osoby duchowne innych wyznań.

Zaznaczam przy tem, że o rozporządzeniach, umieszczanych w Dzienniku Urzędowym winne być poinformowane instytucje publiczne, Rady Opiekuńcze, drukarnie, apteki, składy apteczne, właściciele hoteli, domów zajezdnych, jadłodajnie i szynki.

Polecam wójtom gmin i sołtysom wszystkie dekryty i rozporządzenia odczytywać ludności na zebraniach gromadzkich, aby wszyscy bez wyjątku mieszkańcy posiadali dokładne wiadomości o rozporządzeniu Rządu i stosowali się do nich.

Tłomaczenie się nieznajomością obowiązujących przepisów i rozporządzeń Rządowych nie będzie uwzględniane.

Komisarz Rządu Polskiego  
na powiat Białostocki **D-r A. Cyfrowicz.**

Białystok 15-IV—19 r.